

vandforsyningslovens § 62 eventuelt følges op af en afgørelse fra amtsrådet (hovedstadsrådet), der giver pålæg om en nærmere bestemt anden vandforsyning efter vandforsyningslovens § 29 eller eventuelt dens § 32.

Det foreslås at give også amtsrådet (hovedstadsrådet) myndighed til at træffe afgørelser efter vandforsyningslovens § 62, således at det i alle tilfælde bliver muligt at afgøre spørgsmålet om forbud mod en forurenede vandforsyning og tilvejebringelse af en anden vandforsyning under samme sag. En sådan adgang svarer til den adgang som amtsrådet har efter § 13 i lov nr. 262 af 8. juni 1983 om kemikalieaffaldsdepoter.

Forslaget vil i øjeblikket bl.a. betyde en lettelse af sager om nitratforurening af vandet i vandforsyningsanlæg ved enkeltejendomme og i mindre vandværker. Her er sagsgangen for tiden ofte den, at anlægget søger om dispensation fra det høje nitratindhold i medfør af § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 1980 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, at amtsrådet (hovedstadsrådet) afslår dette og sender sagen til kommunalbestyrelsen til udstedelse af forbud efter vandforsyningslovens § 62, og at kommunalbestyrelsen derefter sender sagen tilbage til amtsrådet (hovedstadsrådet) til meddelelse af påbud efter lovens § 29.

Efter forslaget bortfalder kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse efter § 62 i den konkrete sag, når afgørelsen er truffet af amtsrådet.

Til nr. 13

Ændringen svarer til den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, der blev gennemført ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 27.

Til nr. 14

Ændringen svarer til den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 67, der blev gennemført ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 28.

Til nr. 15

Ændringen svarer til den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 68, stk. 1, der blev gennemført ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 29.

Til nr. 16

Bestemmelsen svarer til den bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 69 a, der blev indsat ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 30.

Til nr. 17

Ændringen svarer til den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 70, der blev gennemført ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 32.

Til nr. 18

Efter den gældende vandforsyningslovs § 76 kan afgørelser efter lovens kapitel 9, bortset fra kommunalbestyrelsernes afgørelser efter lovens § 55, stk. 4, ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Ved forslaget til ændring af § 76 udvides kreds af de afgørelser, som ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Efter forslaget til § 76, nr. 1, skal dette for det første gælde for de leveringsvilkår, der er fastsat af amtsrådet (hovedstadsrådet), eventuelt kommunalbestyrelsen, efter vandforsyningslovens § 29 og § 45, stk. 2, i forbindelse med afgørelser om tvungen vandværksforsyning. Det vil efter miljøministeriets mening være en rimelig administrativ forenkling at lade 1. instansbehandlingen være den endelige administrative behandling af spørgsmålet om leveringsvilkårene. Selve spørgsmålet om påbud om vandværkstilslutning skal som hidtil kunne påklages til miljøstyrelsen.

Efter forslaget til § 76, nr. 2, skal heller ikke afgørelser om sløjfning af vandforsyningsanlæg – der i det hele vil være spørgsmål af mindre vidtrækkende betydning – kunne påklages til miljøstyrelsen.

Forslaget til § 76, nr. 3, svarer til nugældende lovs § 76, (idet regulativer for kommunale vandforsyninger, der er vedtaget af kommunalbestyrelsen efter lovens § 55, stk. 2, også efter den gældende lov skal indsendes til miljøstyrelsen til godkendelse).

Til nr. 19

Efter forslaget affattes bestemmelsen i overensstemmelse med den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 71, der blev gennemført ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 33.

Til nr. 20

Ændringen svarer til den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 71, der er gennemført ved lov nr. 204 af 18. maj 1982 § 1, nr. 34.

Til nr. 21

Bestemmelsen giver, i lighed med § 1, nr. 37, i lov nr. 204 af 18. maj 1982, forskellige landsdækkende institutioner adgang til at påklage visse af-